

Joost Masselink/Lisette Darman-Knuif (MST) Regionale samenwerking in praktijk

Na een lange rit naar Enschede heerst er even verwarring: is er geen parkeermogelijkheid bij het ziekenhuis? Ik parkeer de auto dan maar voor de deur bij een parkeermeter. Later blijkt dat het naburige Q-park ook als parkeergarage fungeert voor het ziekenhuis. Joost Masselink, ziekenhuisapotheker MST, haalt mij op bij de receptie. Ook in dit ziekenhuis voert een lange hoekige route ons naar de ziekenhuisapotheek.

Lisette Darman-Knuif, 33 jaar, is geboren in en woont nog steeds in Hengelo, nu met man en 2 kinderen. Toen zij de eerste keer (van de drie!) werd uitgeloot voor Geneeskunde, wilde ze aanvankelijk

Rechten studeren, maar haar vader (analist in het apotheeklab van MST) nam haar mee in de mogelijkheden binnen de farmacie. Toen zij eenmaal stage liep in het ZGT in Hengelo en meeliep met Gynaecologie, concludeerde Lisette, dat ze gelukkig niet voor Geneeskunde kon kiezen. Haar bijvak betrof medicatiebeoordelingen in het kader van farmaceutische patiëntenzorg. Inhoudelijk met patiënten werken kreeg steeds meer haar belangstelling. Haar stage in Isala Zwolle, afdeling neonatologie, was zeer praktijkgericht. Dan lonkt ook een carri-

Als het op mijn pad komt, ga ik er op in

ère als poliklinisch apotheker. De definitieve keuze voor openbare farmacie viel na een speeddate met Mediq tijdens de Carrièredag Farmacie. Ze ging in op een vacature bij Mediq. Nu is zij mede-eigenaar van 2 apotheken in Haaksbergen. "Als het op mijn pad komt en het wekt mijn interesse, ga ik er op in, om zo in de praktijk te ervaren of het bij mij past",

zo concludeert Lisette.

Joost Masselink, eveneens 33 jaar, geboren in Geesteren, maar is nu woonachtig in Nijmegen. Altijd al wilde Joost in de zorg werken, maar zeker niet als arts.

Dan kom je uit bij farmacie en "dat past goed bij mij".

Tja, "als Twentenaar ga je dan naar Groningen", zo beaamt ook Lisette. Groningen is namelijk net klein Twente: gemoedelijk. Lisette en Joost blijken jaargenoten en kennen elkaar dus al vele jaren vóór deze samenwerking. Ook Joost deed onderzoek in farmaceutische patiëntenzorg, en wel database-research naar anticholinergica en sedativa in verpleeghuizen. "Maar ik ben echter meer praktisch ingesteld, dus dit soort onderzoek is niet echt mijn ding", zo stelt Joost. Aanvankelijk wilde Joost openbaar apotheker

Als Twentenaar ga je dan naar Groningen

worden, "want voor ziekenhuisapotheker moest je wel erg slim zijn". Na zijn leuke stage in het ZGT Hengelo besloot Joost om ziekenhuisapotheker te willen worden. "Ik word gelukkig van de inhoud en van de kliniek." Een projectstage in het apotheeklab van het MST bood hem een kans: analisten van dat laboratorium moedigen Joost aan te solliciteren op de vacature voor de opleiding in het MST. Weliswaar lukte dát niet, maar Joost werd aangenomen als projectapotheker, waarna hij alsnog in opleiding kon. Nu weet Joost ook dat hij echt op zijn plek zit als ziekenhuisapotheker.

Regionale farmaceutische samenwerking

Lisette begint bij het begin. Rikie Elling, openbaar apotheker in Twente, solliciteerde een aantal jaar geleden op de functie van medisch coördinator, toen een huisarts die functie verliet. In die functie werden afspraken gemaakt tussen 1e en 2e lijnszorg. Ze werd niet aangenomen, omdat zij geen huisarts was. Echter, het wekte wél de interesse op van de Raad van Bestuur MST, omdat ook op het gebied van de farmacie de 1e en 2e lijns-zorg gecoördineerd moest worden. Een nieuw model, dus, analoog aan het overleg tussen huisarts en medisch specialist. In die functie heeft Rikie Elling veel pionierswerk verricht. In februari 2020 volgde Lisette haar op als farmaceutisch coördinator en werd er besloten voor een duale functie. Er was geen twijfel dat Joost haar counterpart in het ziekenhuis zou worden. De twee collega's kennen elkaar goed en Joost had de kennis van de procedures van de farmaceutische zorg in het ziekenhuis. Beide doen het nu voor 4 uur in de week en beide functies worden betaald door het ziekenhuis.

In de praktijk

Joost zet uiteen hoe het werkt: "we beginnen met een jaarplan en leggen verantwoording af aan de RvB". Eénmaal per maand overleggen de apothekers met elkaar én met de medisch coördinatoren. Onderwerpen betreffen vaak de herhaalmedicatie, ontslagmedicatie, medicatiefouten en de overdracht. Lisette beaamt: "het is een natuurlijk beloop. Beiden hebben elkaar nodig". Lisette vervolgt met een aantal voorbeelden. "Medisch noodzaak" op het recept is een hot item. Er is nu bereikt dat er meer overgelaten kan worden aan de apotheek. In coronatijd laten we nu herhaalrecepten automatisch dóórlopen in de apotheek. De medisch specialisten zijn daarover erg enthousiast, want het scheelt hen tijd! Nu denken we na over hoe dat verder gaat ná coronatijd. Tegelijk worden de rollen beschreven en vastgelegd. We denken na over jaarrecepten en terugverwijzingen naar huis. Het gemak voor de patiënt staat daarbij voorop. Medicatiefouten worden aan elkaar gemeld. Opnamemedicatie wordt ingegeven door het LSP. Ontslagmedicatie wordt deels doorgegeven, maar er wordt gewerkt aan optimalisatie. Ook de tekorten van geneesmiddelen worden gezamenlijk opgelost. Elke apotheek heeft ondertussen een lokale FTO

groep. In 2022 is de ambitie om daarnaast ook een FTTO te realiseren, een echt transmuraal overleg met alle apothekers en voorschrijvers in de regio.

Groot onderling vertrouwen

De RvB is erg blij dát er een structuur is om de overgang gladjes te laten verlopen." Vóór en tijdens de periode van Rikie was mij niet bekend dat er ergens zo'n goed overleg, betaald door het ziekenhuis, functioneerde", aldus Lisette. "Door het overleg met Joost zijn de lijnen in het ziekenhuis korter geworden. We weten elkaar erg makkelijk te vinden", besluit Lisette. De conclusies van de regionale samenwerking brengt Lisette, als bestuurslid van het Twents Apothekers Overleg (TAO-UA), naar de openbare apothekers via de TAO-UA nieuwsbrief.

Ook de ziekenhuisapotheek met haar poliklinisch apotheek zijn lid van TAO-UA. "Groot winstpunt van deze samenwerking is het onderling vertrouwen dat steeds meer groeit", stellen beide collega's.

"We maken echt gebruik van elkaars kracht en kennis". Over de vergoeding van het werk kan nog enige discussie ontstaan: moet de openbare farmacie niet deels bijdragen? Moet Menzis de kosten niet dragen? Joost stelt: "het is eigenlijk irrelevant wie de kosten draagt, bij voorkóming van één heropname heb je de kosten er al bijna uit".

Privé

Lisette wordt erg gelukkig van haar werk. Zij werkt fulltime, terwijl haar man parttime werkt. "Een bewuste keuze voor de thuissituatie". Lisette heeft een "hands-on"-mentaliteit en houdt er van elkaar te enthousiasmeren. Ze is gek op haar kinderen en houdt van koken. Ook Joost haalt energie uit zijn werk, maar vindt het ook fijn om de deur achter zich dicht te doen. Hij en zijn partner hebben bewust gekozen voor Nijmegen als woonplaats, hoewel dat voor Joost veel reistijd betekent. Joost houdt van hardlopen en is vaak te vinden op de mountainbike. Thuis bakt hij graag, terwijl hij van een wijntje geniet. Een uitdaging is de cursus Medisch Leiderschap, waar hij nu mee bezig is.